

Σύμφωνα με το άρθρο 30 του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), η ΕΚΤ προικίζεται από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες από 1/1/1999 με συναλλαγματικά διαθέσιμα - εκτός από ευρώ, νομίσματα της ευρωζώνης, αποθεματικές θέσεις στο ΔΝΤ και ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα - μέχρι του ισοτίμου των 50 δισεκ ευρώ. Η ΕΚΤ είναι υπεύθυνη για την τήρηση και τη διαχείριση αυτών των διαθεσίμων σύμφωνα με τους σκοπούς του Καταστατικού και ιδιαίτερα για τις τυχόν παρεμβάσεις της στις αγορές συναλλάγματος. Η εισφορά κάθε κεντρικής τράπεζας είναι ανάλογη με το ποσοστό που κατέχει στο κεφάλαιο της ΕΚΤ. Κάθε εθνική κεντρική τράπεζα λαμβάνει από την ΕΚΤ μια πίστωση σε ευρώ ίση με την εισφορά της. Η ΕΚΤ μπορεί να απαιτεί συμπληρωματικά συναλλαγματικά διαθέσιμα πέραν του ορίου των 50 δισεκ. ευρώ. Επειδή στη ζώνη του ευρώ δεν συμμετέχουν και τα 15 κράτη μέλη της ΕΕ, το ποσό που καταβλήθηκε από τις 11 εθνΚΤ ήταν 39,5 δισεκ. ευρώ. **Πάντως, σημειώνεται ότι ήδη έχει αποφασισθεί όπως η ΕΚΤ προικισθεί με άλλα 50 δισεκ. ευρώ από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.** Το 85% του ποσού αυτού αποτελείται από διαθέσιμα σε συνάλλαγμα και το υπόλοιπο 15% από χρυσό. Το απόθεμα αυτό, όπως αναφέρθηκε, είναι απαραίτητο για την άσκηση παρεμβάσεων του Ευρωσυστήματος στις αγορές συναλλάγματος τόσο στο πλαίσιο του ΜΣΙ-II όσο και για τη στήριξη του ευρώ. Μέχρι τις 22/9/2000 δεν είχαν γίνει παρεμβάσεις στις αγορές συναλλάγματος για τη στήριξη της ισοτιμίας του ευρώ. Η ΕΚΤ είχε περιορισθεί σε λεκτικές παρεμβάσεις και σε αύξηση των βασικών της επιτοκίων. Στη συνέχεια έγιναν 4 παρεμβάσεις.

Όσον αφορά τη σύνθεση των συναλλαγματικών διαθεσίμων της ΕΚΤ αυτή έγινε γνωστή με έμμεσο τρόπο από την ετήσια έκθεση του 1998. Η αναλογία τοποθετήσεων είναι 90 δολάρια ΗΠΑ προς 10 Ιαπωνικά γιεν. Οι τοποθετήσεις πραγματοποιούνται:

1) σε μετρητά - συνήθως προθεσμιακές καταθέσεις - σε δολάρια και σε γιεν, **2)** σε χρεόγραφα εκπεφρασμένα σε δολάρια ΗΠΑ όπως έντοκα γράμματα του αμερικανικού θησαυροφυλακίου με ελάχιστη διάρκεια λήξης 3 μηνών, ομολογίες και βραχυπρόθεσμα ομόλογα της Κυβέρνησης των ΗΠΑ, χρεόγραφα σταθερού εισοδήματος της BIS με μέγιστη διάρκεια λήξης 12 μηνών, **3)** σε χρεόγραφα σε γιεν όπως έντοκα γραμμάτια και ομόλογα της Ιαπωνικής κυβέρνησης και χρεόγραφα σταθερού εισοδήματος της BIS, **4)** σε χρυσό.

Όπως είδαμε οι εθνΚΤ που μεταβίβασαν συν/κά διαθέσιμα στην ΕΚΤ πιστώνονται με μία απαίτηση σε ευρώ ισοδύναμη με το ποσό της εισφοράς τους. Η απαίτηση δεν είναι επαναπληρωτέα. Οι εθνΚΤ λαμβάνουν απλώς στο τέλος κάθε οικονομικού έτους από την ΕΚΤ τόκους που προκύπτουν από επιτόκιο επί του ποσού της απαίτησης ίσο με το 85% του οριακού επιτοκίου των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης του Ευρωσυστήματος.

Ήδη δημιουργήθηκε η απαραίτητη υποδομή στην ΕΚΤ ώστε οι παρεμβάσεις να γίνονται είτε συγκεντρωτικά από την ΕΚΤ είτε αποκεντρωτικά μέσω των εθνικών κεντρικών τραπεζών. Όσον αφορά τη διαχείριση των συναλλαγματικών διαθεσίμων καταρτίστηκε ένα πλαίσιο διαχείρισης με βάση μια λεπτομερή μεθοδολογία. Περιλαμβάνει πληροφοριακά συστήματα υποστήριξης που χρησιμοποιούνται για τη διαβίβαση των αποφάσεων της ΕΚΤ στις εθνΚΤ οι οποίες και φέρουν την ευθύνη για τη διενέργεια των πράξεων διαχείρισης χαρτοφυλακίου σύμφωνα με τις ανωτέρω οδηγίες. Οι οδηγίες περιλαμβάνουν τον καθορισμό επιχειρησιακών στόχων ως προς την κατανομή των νομισμάτων, τον κίνδυνο του επιτοκίου, τον πιστωτικό κίνδυνο και τις ανάγκες σε ρευστότητα. Καταρτίστηκε επίσης και ο κατάλογος των αντισυμβαλλομένων που γίνονται δεκτοί από το Ευρωσύστημα για πράξεις συναλλάγματος. Συμπερασματικά η διαχείριση των συναλλαγματικών διαθεσίμων της ΕΚΤ γίνεται από τις εθνΚΤ, κατά το μέρος των διαβιβασθέντων από κάθε μία διαθεσίμων, αλλά σύμφωνα με ένα αυστηρό πλαίσιο οδηγιών της ΕΚΤ.